

tionen, som Tilfældet er ved Strid, ligger lige ved Udskibningsstedet. I Fredericia vil man herester strax træffe paa Anlægsbroen, og der er opført Sture, under hvilke Jernbanetoget holder fuldstændig færdigt til at modtage Passagererne og Godset, saaledes at man kan gaae lige op og høre videre. Der vil efter Udvalgets Fleertals Overbevisning ikke ved Persontogene skee nogen Forsinkelse, som har nogenfomhelst Betydning, eller idetmindste som kunde begrunde et saa betydeligt Anlæg som det, her er Tale om. Hvad Godstrafiken angaaer, sees det, at den Dampfærge, her er foreslaaet, ikke er beregnet paa at kunne tage mere end 5—6 Vogne, altsaa ikke hele Gods-toget, og det maatte selvfølgelig føres over i flere Vendinger. Allerede det er en Banskelighed, at Toget ikke kan føres over paa een Gang, men at nogle af Vognene maae holde paa den ene Side, medens Overførselen af de andre foregaaer. Dette er vel ved Lillebelt af mindre Betydning, men ved Storebelt vil det have en overveiende Betydning, saaledes at der der maa være større Dampfærger, og nogen Betydning vil det dog altid have ogsaa ved Lillebelt, da det uundværdig maa medføre nogen Standsning. Fremdeles er der her kun Tale om Godstrafiken imellem Fyen og Fastlandet, eller rettere sagt imellem det nærmeste Opland ved Jernbanen og Fastlandet, idet Fyen jo er omgivet af Havne, fra hvilke Godstrafiken fra Fyen næsten ubelukkende gaaer i smaa Fartøier. Inden hele det jydskke Jernbanenet er færdigt, og navnlig inden Overbanen i det sydlige Nørresjælland til Esbjerg, Havn er færdig, mener Fleertallet ikke, at det vil være rigtigt at tage nogen Bestemmelse om en Dampfærge paa dette Sted, og det saameget mindre, som det Udringsforslag, der er stillet af den høitærede Minister, gaaer ud paa, at Arbejdet skal udføres i to Aar. Vi komme jo sammen igjen ad Aare; vi kunne til den Tid see, hvorledes Sagerne stille sig, og der behøver da ikke at fremlægges noget særligt Forslag om Sagen, men den vil til den Tid kunne optages paa Finantsloven, hvorved den vil komme under Forhandling. — Et Spørgsmaal, der staaer i Forbindelse hermed, skjøndt det ikke kan afgjøres her, skal jeg kun ganske kortelig berøre, det er Spørgsmaalet om

at faae et Stog — hvad man kalder et Nat-tog, skjøndt det ikke i sin hele Længde er et Natog — igang imellem Kjøbenhavn og Hamborg ad Jernveien og paa samme Tid at høre Dampskibsforbindelsen mellem Korsør og Kiel. Hvorledes dette vil komme til at stille sig i finantsiel Henseende, kan man ikke paa det nuværende Stadium have nogen bestemt begrundet Mening om. Vi kunne vel see, hvor Meget Dampskibsforbindelsen imellem Korsør og Kiel beløber sig til, og vi kunne paa den anden Side ogsaa sige, at det paa en vis Maade er en Concurrence med os selv, vi etablere der-ved, at vi holde den nævnte Dampskibsforbin-delse samtidig med Jernbaneforbindelsen over Fyen og Sjælland; men hvorledes navnlig Ind-tægterne ville komme til at stille sig paa de jydskke-hyenske Baner, naar Korsør—Kiel Routen hæves, er Noget, hvorom man kun kan danne sig et Skøn, og dette Punkt maatte man dog absolut kjende, naar man skulde drage en bestemt Sammenligning imellem disse to Ting. At tvinge Trafiken ind i en bestemt Retning lader sig ikke gjøre, thi Trafiken vil dog i Ti-dens Løb søge den Vej, som er den naturligtste at gaae. Dersom Staten opgiver Korsør—Kiel Routen, kan der neppe være nogen Tvivl om, at denne Route, hvis den er en god Route, vil blive etableret enten af et indenlandsk eller et udenlandsk Selskab, eller maaskee af en udenlandsk Regjering, som ikke vil tage det saa nøie, om der skulde blive sat Noget til. At en Con-current vil kunne optræde, vil kunne sees alene deraf, at man ikke i den Tid, der er gunstig for Befordringen, har noget Tab ved denne Route, hvorimod Tabet forekommer fra den Tid, som er ugunstig, nemlig i Vintermaanederne, og et Selskab behøvede jo kun at holde Routen gaaben i den gode Tid, saaledes at der i den Tid ganske vist vilde gaae en heel Deel bort fra Staten. Derfor er det, at sige, at man konkurrerer med sig selv, i grunden kun en Talemaade, thi, naar man konkurrerer med sig selv, kan man dog stille sine Fordringer noget bedre, end naar man konkurrerer med Andre. Smidlertid staaer denne Sag ikke ganske klar for Udvalget, saaledes at man ikke seer sig istand til at sige, hvad der vilde være det Rig-tige at gjøre i dette Dieblst; men Sagen har